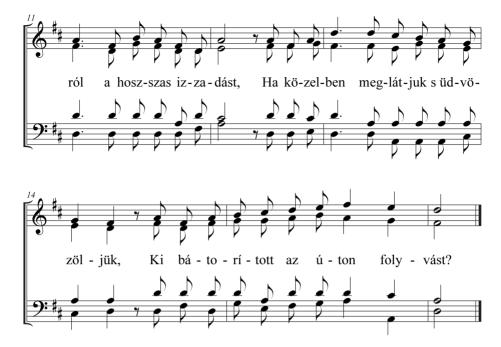
146. Miként lesz majd...

- 2. Miként lesz majd, ha halljuk nagy örömmel Az égi kórus hangos énekét, Ha aranyhárfák gyönyörű zengéssel Hirdetik a Bárány dicséretét; Ha távol s közel a mennyei téren A szentek allelujája hangzik, S imáik jó illata majd felmégyen Az örök Isten magas trónjáig?
- 3. Miként lesz majd, ha már nem köti többé Sóvárgó lelkünket a földi lét, Ha majdan véle lészünk mindörökké, Ki nékünk megnyitotta szent egét? Mindaz, mit eddig csak hit által láttunk Valóság lesz, s még sokkal több annál: Meglátjuk Őt, aki után vágyódunk, Urunkat, akihez most imánk száll!
- 4. Miként lesz majd, mikor Ő mondja nékünk: Jöjjetek én Atyám áldottai; Ha fényes trónja közelébe lépünk, S láthatjuk szent arcát ránk ragyogni? Őt látjuk majd, aki egykor könnyezett, Hogy oly kemények az ember szívek; S láthatjuk szent sebét, melyből vérezett, Hogy a haláltól megmentsen minket.
- 5. Miként lesz majd, ott az égi mezőkön, Az életvíz folyójának partján, Ott, hol az élet fája mindig szép zöld, Mint a teremtés harmadik napján; Hol minden örvend örök ifjúságnak, Hol soha többé idő nem lészen, Hol a szívek már hideggé nem válnak, Hol nyomor s halál ismeretlenek?
- 6. Miként lesz majd, mit még nem érzett szívünk, Szemünk nem látott, fülünk nem hallott, Azt látjuk, halljuk s az történik velünk; Mennybe visz minket Ő, ki megváltott! Menjünk hát fel a meredek ösvényen, Érdemes nékünk itt most fáradnunk, Azért, hogy ott legyünk majd fenn az égben, Ott adja Isten örök jutalmunk!